

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti usnesení žalovaného ze dne 1. 10. 2014, č. j. 62 A 76/2014 – 13, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Krajského soudu v Brně JUDr. Davidu Rausovi, Ph.D., Mgr. Kateřině Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petru Šebkovi, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 132/2014,

t a k t o :

Námitka podjatosti **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), domáhal zrušení usnesení krajského soudu ze dne 1. 10. 2014, č. j. 62 A 76/2014 - 13, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2014, č. j. 7 As 112/2014 - 30. Krajský soud tuto žalobu usnesením ze dne 25. 5. 2015, č. j. 62 A 132/2014 - 28, odmítl (dále jen „usnesení o odmítnutí“). Současně konstatoval, že dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nelze podat žalobu proti rozhodnutí soudu, nýbrž jen proti rozhodnutí správního orgánu. Uvedl, že žalobu nebylo možné posoudit jako opravný prostředek, a proto byla nepřijatelným návrhem ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[2] Usnesení o odmítnutí bylo žalobci doručeno dne 8. 6. 2015. Dne 12. 6. 2015 žalobce vznesl námitku podjatosti proti předsedovi senátu JUDr. Davidu Rausovi, Ph.D., a soudcům Mgr. Kateřině Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petru Šebkovi. Důvodem podjatosti jsou *námitky jak v řízení o žalobě sp. zn. 62 A 132/2014, tak i v dalších sp. zn. 62 A 36/2014, 62 A 105/2014, 62 A 102/2014, 62 A 113/2014, 62 A 118/2014 atd.* Uvedl, že soudci *úmyslně či neúmyslně rozhodují v rozporu s Ústavou ČR, zákony ČR a dobrými mravy.*

[3] Dotčení soudci se k námitce podjatosti vyjádřili dne 18. 6. 2015 tak, že jim nejsou známy žádné důvody, pro které by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti. Upozornili současně, že námitka podjatosti byla vznesena až po vydání rozhodnutí ve věci.

[4] K námitce podjatosti je předně nutno uvést, že rozhodování o vyloučení soudce je realizováno v rámci řízení, které lze ve smyslu dispoziční zásady zahájit výhradně na návrh, tedy na základě námítky podjatosti.

[5] Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit přímo na tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

[6] Jednou z podmínek, za nichž může soud rozhodnout o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s., je tedy samotná existence takového řízení. Ve správním soudnictví je možné po vydání rozhodnutí namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, u těch rozhodnutí, u nichž s. ř. s. připouští mimořádný opravný prostředek - kasační stížnost. V takovém případě by bylo možné skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, uplatnit jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2013, č. j. Nao 31/2013 – 7).

[7] V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud zjistil, že řízení vedené krajským soudem pod sp. zn. 62 A 132/2014 bylo pravomocně skončeno dne 8. 6. 2015. Žalobce v zákonné dvoutýdenní lhůtě nepodal kasační stížnost proti usnesení o odmítnutí. Taktéž přípis, prostřednictvím kterého vnesl námitku podjatosti, nelze podle jeho obsahu vyhodnotit jako kasační stížnost, jelikož nebrojil proti usnesení o odmítnutí, ale proti soudcům samotným, a nenavrhoval zrušení usnesení o odmítnutí, nýbrž vyloučení soudců z projednávání věci. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že je-li řízení ve věci žalobce pravomocně skončeno, představuje to neodstranitelný nedostatek podmínek řízení pro rozhodnutí o námitce podjatosti dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Návrh byl proto odmítnut.

[8] Součástí podání žalobce ze dne 12. 6. 2015 byl i podnět ke kárnému řízení s týmiž soudci krajského soudu. K tomu Nejvyšší správní soud zmiňuje, že není kárným žalobcem, a proto mu nepřisluší s podnětem jakkoli nakládat. Nejvyšší správní soud je sice kárným soudem dle § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárné senáty zdejšího soudu však rozhodují až o kárných návrzích podaných kárnými žalobci. Ti jsou vyjmenováni v § 8 citovaného zákona. S případným podnětem ke kárnému řízení je tudíž třeba obrátit se na tyto osoby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu